

KULTUR

Heidi Kultorp

 Leder Kultur
 kultur@adresseavisen.no

» Urpremiere på Gamle scene

Spektakulært: Mamma (Hildegunn Eggen) og Terje (Kenneth Homstad) små- og storkrangler på Carl Frode Tillers vis, mens Boya Bøckmans videoverden og Motorpsychos musikk konkurrerer om oppmerksomheten i «Begynnelser». Foto: OLE EKKER

Utmattende intenst mestermøte i musikk, bilder og dialoger.

En kraftprestasjon

»Trondheim Teater

Gjør deg klar til å bli filleristet. «Begynnelser» ligner ikke på så mange teaterforestillinger du har sett.

«Begynnelser» begynner med slutten. I en videosekvens følges en personbil langs E6 i Nord-Trøndelag. Bilen skjærer over i motsatt kjørefelt og møter et vogntog. Det er ingen tilfeldighet.

Vi klippes over til dødsleiet til Terje, mor og søster sitter ved hans side. De begynner å krangle om småting. Det er tydelig at dette ikke er første gang.

Resten av «Begynnelser» er en innsirkling av Terje liv, vi sirkles inn mot kjernen ved å stadig gå bakover, stadig komme nærmere kjernen av en familie som i en generasjon bare har hatt lyst til én ting, og det er å ha lyst på noe.

Historien er typisk Carl Frode Tiller, en yngstemann i en dysfunksjonell familie reiser seg fra sin white trash-bakgrunn, sin Nav-ende søster og mor og bortkomne far, studerer og blir ekspert på trøndersk regnskog, koraller og utrydningstruede biller. Gjennom oppveksten har han levd ut sine drømmer i naturen, vært Huckleberry Finn

nedover Mississippi, lært seg å beherske naturen, men aldri lært seg de sosiale mønstre, har ikke klart unngå å gjenta forrige generasjons feil.

Det er en historie full av humor, men på ingen måte noen komedie. Det er kanskje ikke Carl Frode Tillers beste manus, men så er dette en historie som fortelles på langt bredere vis enn vanlig fortellerteater.

Kreftene bak den frie teatergruppen De utvalgte, Motorpsycho, pluss noen av de beste skuespillerne i forskjellige generasjoner i teaterstaben, utfyller sammen denne rike og utmattende forestillingen i ord, bilder og musikk.

Det er en forestilling rik på kontraster. Mellom små lyriske sekvenser og drepene vittige dialoger, mellom nedtonet ambient musikk til beinhard gitardrevet rock. Mellom den skeive scenen i den verneverdige Gamle scene og videoinstallasjonene

Det er en historie full av humor, men på ingen måte noen komedie.

til De utvalgte og den intense musikken til Motorpsycho improvisert frem i levende live.

Et samarbeid med en av landets ledende forfattere, et av landets ledende rockeband, et av landets ledende teatergrupper, med fokus på det visuelle; og ikke direkte dårlig forspent på skuespillersiden heller – utgjør tilsammen en forestilling mektig på sterke inntrykk.

Sterkest slår videoene til Boya Bøckman. De nærmest svi-meslår publikum med sine nyanser av konkret innhold og drømmende atmosfære. At de blir vist på flere scenetepper i forskjellig dybde på scenen, til dels samtidig, gir er massivt inntrykk. Det er tøft for skuespillerne på scenen å matche de sterke bildene, og den til dels massive – og riktig flotte musikken.

Noen vil kunne oppleve «Begynnelser» som rett og slett en flott Motorpsycho-konsert. Med nogo attåt. Ganske mye attåt.

Til dels er skuespillerne live på scenen bare en understøttelse av videosekvensene, og forestillingen får et distansert preg. Men ganske ofte trer de frem og blir riktig levende for oss.

Alle skuespillerne gjør en solid innsats. Men, ikke overraskende, er det Hildegunn

Teater

Begynnelser

Trøndelag Teater, Gamle scene
 Av Carl Frode Tiller

Regi: Kari Holtan
 Scenografi og videodesign: Boya Bøckman
 Lysdesign: Tommy Geving
 Kostymer: Gjøril Bjercke Sæther
 Musikk og orkester Motorpsycho (Hans Magnus Ryan og Bent Sæther)
 Med: Kenneth Homstad, Hildegunn Eggen, Janne Kokkin, Henriette Marø, Torbjørn Davidsen, Ask Aune Wold / Iver Heie Schive.

Eggen som virkelig blir levende som Terjes mamma. Som de andre prøver hun og prøver hun. Og som de andre får det ikke helt til.

Men Eggen og hele ensemblet får avgjort til å skape en teaterforestilling som er de mektigste to timer vi har opplevd i år. Og når det har gått noen dager, eller kanskje uker, har vi kanskje krefter til å oppleve den igjen.

«Begynnelser» slutter med starten. En personbil langs E6, et vogntog, et stort smell. Men også et håp.

Anmeldt av OLE JACOB HOEL